

6. gr.

142

12. ágúst

25. gr. falli niður.

7. gr.

Síðari málsgrein 27. gr. orðist svo:

Enginn má reka burt úr rétt fyrr en úrtíningur er upp dreginn, nema fjárskilastjóri leyfi. Ekki má heldur hleypa fé úr dilki fyrr en búið er að kanna það af mönnum, er réttarstjóri kveður til þess.

Fjárskilastjóri hefir einn öll umráð á réttar- og dilkrúmi aðalréttardaga. Öll óhlýðni og þrjózka við fjallskilastjóra varðar sektum.

8. gr.

Fyrsta málsgrein 33. gr. orðist svo:

Viku eftir að löggöngum er lokið skal hver hreppsnefnd láta gera eftirleit á öllum afréttum hreppsins.

9. gr.

35. gr. orðist svo:

Sýslunefnd skal láta prenta markaskrá fyrir alla sýsluna svo oft, sem þurfa þykir og útbýta henni eftir þörfum.

Þeir, sem flytja inn í sýsluna eða taka upp ný mörk milli þess sem markaskrá er prentuð, skulu auglýsa þau fyrir fjárskilastjórum.

Þeir, sem vanrækja að láta prenta mörk sín í markaskrá sýslunnar, mega búast við að farið verði með fé þeirra sem óskilafé.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Eyjafjarðarsýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaganna, 31. maí 1927, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi 1. september 1940.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 12. ágúst 1940.

Hermann Jónasson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

143

13. ágúst

**um breyting á reglugerð fyrir Stýrimannaskólann í Reykjavík,
nr. 101 23. september 1936.**

Samkvæmt lögum nr. 100 23. júní 1936, um Stýrimannaskólann í Reykjavík, eru hér með sett eftirfarandi ákvæði:

1. gr.

Síðasta málsgrein 2. gr. reglugerðarinnar falli burt.

2. gr.

3. gr. verði svo hljóðandi:

Hverri kennsludeild skal skipta í kennslubekki, ef þörf krefur. Í hverjum kennslubekk mega að jafnaði ekki vera fleiri en 20 nemendur. Þetta ákvæði gildir þó eigi þegar fyrirlestrar eru fluttir.

Engin kennsludeild verður starfrækt með færri en 3 nemendum, nema leyfi atvinnumálaráðuneytisins komi til.

13. ágúst

9. gr. verði svo hljóðandi:

Aðgang að skólanum geta nýir nemendur ekki fengið eftir að kennsla er byrjuð. Þó má skólastjóri, þegar sérstaklega stendur á, veita undanþágu frá þessu ákvæði.

Nú sannar umsækjandi með prófi, að hann hafi þá kunnáttu, sem fyrsti bekkur farmannadeildar veitir, og má þá setja hann í annan bekk hins meira fiskimannaprófs, eða í annan bekk farmannadeildar, eftir því sem við á.

Í janúarlok ár hvert, skulu nemendur í fyrstu bekkjum farmanna- og fiskimannadeilda ganga undir próf í íslenzku og stærðfræði. Próf þetta skal haldið af kennurum skólans, og þeir einir, sem það standast, verða fluttir í eldri deild að hausti. Þegar sérstaklega stendur á, og kennurum ber saman um að nemandi hafi næga kunnáttu í þessum námsgreinum, getur skólastjóri þó veitt honum undanþágu frá þessu prófi. Til að standast prófið, þarf einkunnina 4 í skriflegri stærðfræði og í íslenzkri ritæfingu, enda sé miðað við sama einkunnastiga og við burtfararpróf.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 13. ágúst 1940.

Ólafur Thors.

Páll Pálmason.

13. ágúst

REGLUGERÐ

um eyðingu refa í Árnessýslu.

1. gr.

Grenja skal leita á vori hverju, einu sinni eða oftár, ef þurfa þykir, bæði í afreittum og heimalöndum sýslunnar, er að afrétti liggja, eða svo nærri afrétti, að refa getur verið von. Sameiginlegur oddvitafundur Skeiða- og Flóahreppa sér um grenjaleitir á Skeiða- og Flóamannaafretti. Geta þeir aðiljar kosið þrjá menn úr sínum hópi til að fara með þessi mál. Hreppsnefndir úr öðrum hreppum sjá um leitir á sínum afréttum og heimalöndum.

2. gr.

Þeir, sem sjá um grenjaleitir samkvæmt 1. gr., skulu ráða grenjaskyttur til starfsins og leggja þeim til svo marga aðstoðarmenn sem þurfa þykir, og í samráði við þær.

3. gr.

Finnist gren utan leitar, skal ekki yfirgefa það ef kostur er. En finni það einn maður, er honum skylt að forðast öll afskipti af því, en flýta för sinni til byggða og tilkynna skotmanni eða hreppsnefnd, sem sér um, að farið verði á grenið þegar í stað.

4. gr.

Eitra skal fyrir refi að hausti og vetri, er henta þykir, bæði í heimalöndum og afretti, þar sem þeirra er helzt von. Séu rjúpur eitradar, skal annar vængur þeirra stýfður um miðju, til auðkennis. En hirða ber að vori þær leifar, er eftir kunna að vera og grafa þær eða urða niður svo rækilega, að hundar eða aðrar skepnur nái ekki til þeirra. Þetta sé falið hinum trúverðugustu mönnum. Grenjaskyttur skulu hafa með sér eitur og eitra fyrir yrðlinga, ef þeir nást eigi á annan hátt.